

Sygn. akt I C 405/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Halina Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2016 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego T. P. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 6,57 zł (sześć złotych 57/100).

II. Umarza postępowanie co do kwoty 1 528,68 zł.

III. Oddala powództwo w pozostałej części.

IV. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sygn. akt C 405/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wystąpił przeciwko T. P. z pozwem elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 1 539,53 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że w dniu 20 listopada 2014r. (...) S.A. zawarła z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, w której ustalano zasady w oparciu o które nastąpił przelew wierzytelności objętej pozwem. Następnie w dniu 26 lutego 2015r. (...) S.A. zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności. W związku z brakiem zapłaty powód jako nabywa wierzytelności wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnej kwoty, przesyłając nadto stronie pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności potwierdzające wysokość zadłużenia strony pozwanej.

Na kwotę żadaną pozwem składał się:

- kwota 79,13 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych od kwoty należności głównej za okres od dnia wymagalności należności głównej do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu tj. 07.05.2015r. ,

- kwota 1 319,47 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu noty obciążeniowej,

- kwota 0,60 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu noty odsetkowej,

- kwota 69,90 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu faktury za usługi telekomunikacyjne,

- kwota 0,53 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu noty odsetkowej,

- kwota 69,90 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015r. do dnia zapłaty z tytułu faktury za usługi telekomunikacyjne.

Nakazem zapłaty Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 21 maja 2015r. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany złożył sprzeciw połączony z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzuty: nieudowodnienia, nie wykazania cesji roszczenia , braku próby polubownego rozwiązania sporu, kierowania korespondencji na nieprawidłowy adres.

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Piszcu.

W piśmie procesowym z dnia 5 sierpnia 2016r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 1 388,88 zł z należnymi odsetkami od przedmiotowej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. W pozostałym zakresie powód podtrzymał żądanie pozwu. Powód wskazał , iż po dniu wniesienia pozwu strona powodowa zawarła z pierwotnym wierzycielem porozumienie zmieniające umowę cesji z dnia 26 lutego 2015r. , w ramach którego to porozumienia wierzytelność stwierdzona notą obciążeniową nr (...) z dnia 4 października 2014r. została pierwotnie przeniesiona na rzecz (...) S.A. Z uwagi na powyższe powód wskazał , że cofa pozew w zakresie roszczenia stwierdzonego notą obciążeniową nr (...) z dnia 4 października 2014r. oraz ogranicza roszczenie nr 1 wskazane w pozwie zawierające m.in. odsetki skapitalizowane od przedmiotowej noty o wartość 69,41 zł.

Powód wskazał , że po dokonaniu częściowego cofnięcia pozwu dochodzone roszczenie wynosi 150,95 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa i jednocześnie w tym zakresie wniósł o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, poniesionych opłat skarbowych w kwocie 34 zł, kosztów korespondencji w łącznej kwocie 10 zł. Reprezentująca pozwanego pełnomocnika wskazała, iż cofnięcie pozwu na podstawie art. 203 kpc nawet w części traktowane jest jako przegranie sprawy w danym zakresie, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu, co nie miało miejsca.

Pozwany uznał roszczenie w zakresie domagania się zasądzenia kwoty 139,80 zł . Pozwany wskazał, że w momencie wnoszenia sprzeciwu nie miał wiedzy o istniejącym zobowiązaniu , gdyż nie był przez (...) S.A. , jak również przez stronę powodową wzywany do zapłaty należności wynikających z faktur nr (...) z dnia 4 września 2014r. oraz (...) z dnia 4 sierpnia 2014r. na łączną kwotę 139,80 zł, albowiem nowy operator pozwanego zobowiązał się do załatwienia wszelkich formalności związanych z zawartą umową . Pozwany w związku z brakiem faktur był przekonany, że nie posiada żadnych zobowiązań wobec dotychczasowego operatora. Pełnomocnik pozwanego wniósł o zwrot kosztów postępowania na podstawie art. 101 kpc wskazując, że pozwany w przedmiotowej sprawie nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Nadto pozwany wniósł o oddalenia roszczenia w zakresie domagania się

odsetek ustawowych , albowiem przez okres 19 miesięcy , do daty otrzymania pisma od Komornika sądowego był w uzasadnionym przeświadczeniu , że nie posiada żadnych zaległych zobowiązań wobec poprzedniego operatora. Powód nie udowodnił w żaden sposób, że faktury , których dochodzi zostały pozwanemu doręczone, w związku z tym brak jest podstaw do uznania , że stały się wymagalne.

Pismem procesowym z dnia 28 listopada 2016r. powód ograniczył roszczenie i cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia o kolejną kwotę 139,80 zł w związku z dokonaną przez pozwanego w dniu 14 listopada 2016r. wpłatą. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie odsetek od w/w. wpłat od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz podtrzymał żądanie zasądzenia pozostałej części należności wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zwrot kosztów postępowania.

Powód wskazał , że po dokonanych częściowym cofnięciu dochodzone roszczenie wynosi 10,85 zł.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył , co następuje:

Pozwany nie kwestionował , że łączyła go z wierzycielem pierwotnym - (...) S.A. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie pozwany stał na stanowisku ,iż nigdy nie został zawiadomiony o cesji wierzytelności , jak również wezwany do zapłaty. Pozwany wskazywał , iż nigdy nie zamieszkiwał w P. pod adresem G. 9/18, który był jedynie adresem jego zameldowania. Przy zawieraniu umowy ze spółką (...) S.A. wskazał adres korespondencyjny w O. ul. (...) w lokalu tym zamieszkiwała od czerwca 2012r. do października 2013r. Adres ten pozwany wskazał w momencie zawarcia umowy. Następnie od listopada 2013r. pozwany zamieszkiwał w O. ul. (...). Pozwany przyznał , że w miesiącu sierpniu 2014r. zawarł aneks do umowy , jednakże na podstawie Ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkty niebezpieczne , odstąpił od zawartej umowy z dnia 20 sierpnia 2014r. Pozwany wskazał ,iż o istniejącym zadłużeniu dowiedział się dopiero w marcu 2016r . w wyniku działań podjętych przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa. Pozwany wszczął postępowanie reklamacyjne w wyniku którego ustalono, że został nie słusznie obciążony notą obciążeniową . W dniu 3 marca 2016r. pozwany otrzymał elektroniczne potwierdzenie od (...) S.A. o anulowaniu noty obciążeniowej (dowodowy: umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności k. 56-64, porozumienie do umowy k. 67, wykaz przekazania wierzytelności z protokołem k 67,68,69,70 , aneks do umowy z dnia 14.08.2014r. k. 72-74, oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 76, 77, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 81-82, informacja z dnia 3 marca 2016r. k. 122)

Pozwany uznał roszczenie w zakresie domagania się zasądzenia kwoty 139,80 zł i w dniu 14 .11.2016r. dokonał wpłaty na rzecz pozwanego wskazanej kwoty. Okoliczności te nie były przez powoda kwestionowane .

W związku z anulowaniem noty obciążeniowej powód cofnął pozew w zakresie kwoty 1 388,88 zł z należnymi odsetkami od przedmiotowej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz ograniczył roszczenie nr 1 wskazane w pozwie zawierające m.in. odsetki skapitalizowane od przedmiotowej noty o wartość 69,41 zł. Powód wskazał , iż po dniu wniesienia pozwu strona powodowa zawarła z pierwotnym wierzycielem porozumienie zmieniające umowę cesji z dnia 26 lutego 2015r. , w ramach którego to porozumienia wierzytelność stwierdzona notą obciążeniową nr (...) z dnia 4 października 2014r. została pierwotnie przeniesiona na rzecz (...) S.A. Powód wskazał, że po dokonaniu częściowego cofnięcia pozwu dochodzone roszczenie wynosi 150,95 zł.

Następnie pismem procesowym z dnia 28 listopada 2016r. powód ograniczył roszczenie i cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia o kolejną kwotę 139,80 zł w związku z dokonaną przez pozwanego w dniu 14 listopada 2016r. wpłatą. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie odsetek od w/w. wpłat od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz podtrzymał żądanie zasądzenia pozostałej części należności wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zwrot kosztów postępowania.

Powód wskazał, że po dokonanych częściowym cofnięciu dochodzone roszczenie wynosi 10,85 zł.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, w ocenie Sądu powodowi nie przysługuje prawo domagania się odsetek skapitalizowanych w kwocie 10,85 zł, albowiem nota obciążeniowa od której naliczone zostały odsetki została anulowana, a zatem nigdy nie stała się wymagalna. Także faktury, które zostały zapłacone przez pozwanego w toku postępowania nie stały się wymagalne w datach wskazanych przez powoda, bowiem nie zostały pozwanemu skutecznie doręczone. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż zasadne jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda wyłącznie odsetek od kwoty 139,80 zł od daty wymagalności tej kwoty do dnia zapłaty. Strona powoda nie kwestionowała twierdzenia pozwanego, iż o fakcie nie opłaconych faktur pozwany nie wiedział w dacie wniesienia sprzeciwu. Zdaniem Sądu o fakcie nie zapłaconych faktur pozwany dowiedział się w marcu 2016r., po podjęciu działań mających na celu ustalenie wszczęci przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu za datę wymagalności płatności faktur należy przyjąć dzień 3 marca 2016r., albowiem w tej dacie pozwany otrzymał pismo informujące o anulowaniu noty obciążeniowej. W piśmie wskazano, iż pozostała wymagalna kwota do zapłaty wynosi 140,93 zł. Pozwany uregulował zobowiązanie wynikające z niezapłaconych faktur w dniu 14 listopada 2016r. Odsetki ustawowe od kwoty 139,80 zł za wskazany okres wynoszą 6,86 zł. Na skutek oczywistej omyłki Sąd zasądził natomiast wyłącznie kwotę 6,57 zł i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na cofnięcie pozwu co do kwoty 1 528,68 zł Sąd umorzył postępowanie w zakresie tej kwoty.

Przechodząc do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. W dacie wniesienia pozwu powodowi przysługiwała wierzytelność z tytułu noty obciążeniowej nabyta od wierzyciela pierwotnego, zatem roszczenie powoda było zasadne. Dopiero na skutek wyjaśnień podjętych przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym po dniu wniesienia pozwu, wierzyciel pierwotny zawarł porozumienie z powodem, na podstawie którego nota obciążeniowa z dnia 14.10.2014r. została ponownie przeniesiona na rzecz (...) S.A, co skutkowało cofnięciem pozwu przez powoda. Nota obciążeniowa została przez wierzyciela pierwotnego anulowana. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż cofnięcie przez powoda pozwu w zakresie kwoty 1 388,88 zł było szczególnym przypadkiem i nie uzasadnia przyznania kosztów postępowania pozwanemu. Z kolei zaspokojenie przez pozwanego kwoty 139,80 zł miało miejsce w toku postępowania i w tym zakresie pozwany przegrał proces. Z uwagi na powyższe, Sąd mając na uwadze całokształt sprawy, uznał za zasadne wzajemne zniesienie między stronami kosztów postępowania.